

Wyrok Sądu z dnia 10 kwietnia 2013 r. — Fercal — Consultadoria e Serviços przeciwko OHIM — Parfums Rochas (PATRIZIA ROCHA)

(Sprawa T-360/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PATRIZIA ROCHA — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy ROCHAS — Odmowa rejestracji przez Wydział Sprzeciwów — Niedopuszczalność odwołania wniesionego do izby odwoławczej — Artykuł 60 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 147/31)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Fercal — Consultadoria e Serviços, L^{da} (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat A.J. Rodrigues)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również: Parfums Rochas SAS (Paryż, Francja)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 kwietnia 2011 r. (sprawa R 2355/2010-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Parfums Rochas SAS a Fercal — Consultadoria e Serviços, L^{da}.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Fercal — Consultadoria e Serviços, L^{da} zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

Wyrok Sądu z dnia 10 kwietnia 2013 r. — IPK International przeciwko Komisji

(Sprawa T-671/11) ⁽¹⁾

(Pomoc finansowa na rzecz projektu z dziedziny turystyki ekologicznej — Zwrot odzyskanych kwot — Decyzja wydana w wyniku stwierdzenia przez Sąd nieważności wcześniej wydanej decyzji dotyczącej cofnięcia pomocy — Odsetki wyrównawcze — Odsetki za zwłokę — Obliczanie)

(2013/C 147/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Pitschas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac, G. Wilms i G. Zavvos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji z dnia 14 października 2011 r. [ENTR/R1/HHO/lisa — entre.r.l(2011)1183091] o wypłaceniu na rzecz skarżącej łącznej kwoty 720 579,90 EUR, obejmującej kwotę 158 618,27 EUR z tytułu odsetek wyrównawczych.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji z dnia 14 października 2011 r. [ENTR/R1/HHO/lisa — entre.r.l(2011)1183091] w części, w jakiej ustalona w niej kwota odsetek do wypłaty IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH ogranicza się do 158 618,27 EUR.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 3.3.2012.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 11 marca 2013 r. — Iranian Offshore Engineering & Construction przeciwko Radzie

(Sprawa T-110/12 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Iranu — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Brak pilnego charakteru — Wyważenie wchodzących w grę interesów)

(2013/C 147/33)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea i J. Iriarte Ángel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: P. Plaza García i V. Piessevaux, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania, po pierwsze, decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71) w zakresie dotyczącym umieszczenia firmy skarżącej w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/CFSP z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko

2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), i po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim rozporządzenia te dotyczą skarżących.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Odwołanie wniesione w dniu 22 lutego 2013 r. przez Krisa Van Neyghema od wyroku wydanego w dniu 12 grudnia 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-77/11 Van Neyghem przeciwko Radzie

(Sprawa T-113/13 P)

(2013/C 147/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Kris Van Neyghem (Tienen, Belgia) (przedstawiciel: M. Velardo, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku wydanego w sprawie F-77/11 Van Neyghem przeciwko Radzie;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 1 października 2010 r. odmawiającej wnoszącemu odwołanie przyznania awansu i uwzględnienie żądań odszkodowawczych;
- w razie potrzeby przekazanie sprawy Sądowi do spraw Służby Publicznej do ponownego rozpoznania;
- obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami, w tym całością kosztów postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa i naruszenia obowiązku uzasadnienia, jako że Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, że decyzja odmawiająca zainteresowanemu przyznania awansu mogła być uzasadniona na etapie odpowiedzi na zażalenie, podczas gdy uzasadnienie powinno było już być dołączone do decyzji o nieprzyznaniu awansu,

gdyż decyzja ta została wydana na mocy art. 266 TFUE w wykonaniu wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie F-53/08 Bouillez i in. przeciwko Radzie, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze, a nie na mocy art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa i naruszenia art. 266 TFUE oraz dotyczącego go orzecznictwa, jako że Sąd do spraw Służby Publicznej nie oparł się ani na sentencji, ani na uzasadnieniu swojego wyroku w sprawie F-53/08 w odniesieniu do ustalenia, czy wyrok ten został wykonany prawidłowo.

Odwołanie wniesione w dniu 25 lutego 2013 r. przez Giorgia Lebedefa od postanowienia wydanego w dniu 12 grudnia 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-70/11 Lebedef przeciwko Komisji

(Sprawa T-116/13 P)

(2013/C 147/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Frabetti)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie F-70/11 Lebedef przeciwko Komisji, której przedmiotem było żądanie stwierdzenia nieważności sprawozdania z oceny wnoszącego odwołanie za okres 1.1.2008-31.12.2008, a konkretnie części sprawozdania sporządzonej przez EUROSTAT za ten sam okres;
- uwzględnienie żądań przedstawionych przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji;
- ewentualnie odesłanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej;
- orzeczenie w przedmiocie kosztów i obciążenie nimi Komisji Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej orzekł, iż wnoszący